

og tager man en Ting som denne Stok af en Narvalstand [her og i det følgende foreviste Taleren Genstande af grønlandsk Husfid], er det maaske et Spørgsmaal, om det overhovedet er lovligt, at Kolonibestyreren har købt en saadan Genstand. Det er jo muligt, at Monopolhandelen kan være saa nøjeregnende, at den vil sige: Det er en hel Narvalstand, og se bort fra, at den er bearbejdet, udskaaet og et Hoved sat paa. Det er et tvivlsomt Spørgsmaal, om overhovedet nogen af Hensyn til Handelsmonopolet har Lov til at købe en saadan Ting af Grønlænderne. Nu vil dog vist enhver erkende, at det er en særdeles smuk Husfidsgenstand. Jeg skal forevise Dem flere andre Ting som denne smukke Perlekrans med et Kors i og en meget smuk og sindrig Laas til Lukke. Det er nydelige Ting, som Grønlænderne lave med de ringeste Midler. Hullerne heri ere borede med et tilspidset Søm. De Redskaber, som Grønlænderne faa, ere i Virkeligheden meget daarlige, og det klages der ogsaa almindeligt over, at de Redskaber, som Monopolhandelen sender op til Grønland, ikke ere nær saa gode, som de burde være, man er ikke fulgt med i den Henseende, man er bleven staaende ved en Udvikling, som er mange Herrens Aar gammel. Knive og alt andet Værktøj, de faa derop, er ikke, som det burde være. Vi burde netop sørge for at fremhjelpe noget som dette. Der skal være et Sted i Grønland, jeg tror, det er ved Holsteinsborg, hvor der ligger flere Tusinde Pund Rentakker, som Handelen ikke anser det Umagen værd at bringe hjem, fordi de ere for tunge i Forhold til Værdien. Men hvad om vi sendte nogle Drejelad op til Grønlænderne og gavede dem en Smule Undervisning deri, de ere overordentlig fingernemme og lærenemme, og saa lode dem dreje disse Rentakker op til Knapper eller hvad de nu kunde bruge dem til. Paa den Maade kunde Grønlænderne faa en ikke ringe Fortjeneste.

Jeg skal som et Eksempel paa, hvorledes man gør Grønlænderne Uret ved at afskære dem fra at rejse bort fra deres Land for at lære noget, bare vise dem en saadan lille Ting som dette her [et Billede i Vandfarve]. En Grønlænder, som aldeles ikke har lært noget af Tegning eller Maling, og som ikke har været ude i Verden og set et Maleri nogetsteds, har faaet fat i lidt Vandfarve, og saa har han efter Naturen malet noget som dette. Ingen vil kunne nægte, at der er Perspektiv i dette, at den Mand, der har kunnet gøre

det uden at have lært noget, maa være i Besiddelse af et endogsaa betydeligt Talent. Men en saadan Grønlænder og enhver anden talentfuld Grønlænder afskære vi vilkaarlig fra enhver Adgang til at faa sine Talenter udviklede. Han skal blive i Grønland, hvor han slet ikke kan lære noget paa de Omraader, hvor hans Evner ligge. Men gøre vi en saadan Uret mod dem, skyldte vi dem sikkert ogsaa Oprensning paa andre Punkter.

Af andre Husfidsgenstande skal jeg tillade mig at vise nogle Papirknive. Som De ville kunne se, er der her en Fisk udskaaen paa Skaftet af denne Kniv. Det er gjort ganske overordentlig nydeligt. Naar man tænker paa, at de Grønlændere, som have lavet dette, i Virkeligheden ingen Undervisning have faaet deri, at det er Naturbegavelse alt sammen, tænk saa, hvad saadanne Mennesker, naar vi gjorde noget for at lære dem noget, kunde drive det til! Se hvor smukt dette Skaft paa denne Kniv er udskaaet og ligeledes paa denne! Var det saa urimeligt, om man f. Eks. i København etablerede et Udsalg af disse Ting og gavede Grønlænderne det fulde Udbytte af, hvad der ved en saadan Handel kunde indvindes. Det kunde vi dog virkelig unde dem, og de kunde have stor Fortjeneste deraf. Vi vide ogsaa, at Grønlænderne ere særdeles dygtige til at brodere, at de sy de smukkeste Ting i Skind, lave Edderduns- og Hundetæpper, som ere overordentlig smukke, og sy disse grønlandske Klæder, som blive broderede paa det nydeligste. Jeg har ikke kunnet fremvise store Ting her, men blot som Prøve paa deres Brodere- og Sykunst skal jeg her forevise et Par ganske smaa Støvler. Stingene ligge overalt med den største Nøjagtighed, det ene akkurat som det andet; man vil kunne maale med en Passer, og de Ting, som skulle være lige store, ere det overalt paa det allernøjagtigste. Damer herhjemme, som ere meget dygtige i Brodering, have for mig udtalt den største Beundring for det Arbejde, som ligger til Grund for den Syning, som findes her blot paa disse smaa Ting.

Saa lave Grønlænderne saadanne Ting som Kajakken her. Overordentlig smukt og sindrigt er denne Kajak lavet med alle sine mange Instrumenter. Her ser man Fuglepilen og Kastetræet. Med en Pil af denne Beskaffenhed dræber Grønlænderen Fuglen. Han lægger Pilen her i Kastetræet, saa holder han om det, og saa slynger han Pilen, idet Kastetræet virker